

това е нагласяване. Нѣкои питатъ: „Защо трѣбва да се молимъ?“ Да нагласите цигулката си. Щомъ така нагласите цигулката си, ще кажете на Бога: „Моята цигулка е нагласена“, и Господъ ще ви каже: „Започнете работата на деня“. И мирътъ ще влѣзе посрѣдъ васъ, и работата ви ще спори. И жената нѣкой день не нагласява хубаво цигулката и почне да бие ту това, ту онова дѣте; разбира се, тоя день музиката не върви добрѣ. Казва: „Защо ми даде Господъ тия дѣца? Колко сж опачни!“ Да-ли дѣцата сж опачни или майката, то е въпросъ. Другъ день, когато е нагласена цигулката, всичко върви добрѣ, а дѣцата сж сжщитѣ. Та има нѣщо разгласено. Затуй, първото нѣщо, което трѣбва да правимъ сутринъ, е да се молимъ — да нагласимъ своя умъ, своето сърце, своята душа, своя животъ, и така да се явимъ прѣдъ Бога на работа. Да бждемъ благодарни и да кажемъ: „Ние днесъ научихме хубаво урока си по пѣние и свирене, и нашиятъ Татко, като се върне, ще бжде благодаренъ отъ насъ“. Христосъ е дошълъ да види какъ пѣемъ и свиримъ на земята. Той е прикованъ на кръста, и 500 милиона хора днесъ пѣятъ и свирятъ на този кръстъ, който, откакъ е дошълъ, е далъ свършената цивилизация.

И тъй, Християнството е Божествена музика, Божествено пѣние. Научете се да пѣте и свирите на него; добрѣ нагласете цигулките си, правилно движете лжка си и слушайте заповѣдитѣ на Капелмейстора. Всичкиятъ свѣтъ ще върви по този Божественъ законъ, и вие ще се пригответе за другия свѣтъ, за другия животъ, който иде.

(Бесѣда, държана на 11. септемврий 1914 г. въ София).

